

Хай днів різдвяно-новорічних
Не змарновано
буде й секунди!
І щастя вогні,
розпалені в січні,
Хай горять
до наступного
грудня!

ПОГЛЯД

2014
3 НОВИМ РОКОМ!

26 грудня 2013 року 11 (157)

газета Ужгородського національного університету

ЯЛИНКОВИЙ НАСТРІЙ

Новорічний УЖНУ

Із 2014-им роком і Різдвом Христовим!

Шановні викладачі, співробітники, студенти національного університету! Завершується непростий для всіх нас 2013-й рік. Утім незважаючи на його негаразди, можемо упевнено стверджувати: для УжНУ цей час не був даремним. Родина альма-матер збільшилася, оновлюється її база, викладачі, співробітники, студенти зробили чимало хороших справ, демонструють високу й активну життєву позицію. Це дає підстави з упевненістю дивитися в наступний 2014-й рік. Потрібно тільки набратися терпіння, оптимізму, енергії та здійснити заплановане. Бажаю всім досягти поставлених цілей, реалізувати себе, сягнути досі непідкорених вершин, щоб наш університет, щоб ми всі піднялися на значно вищий якісний рівень. Добра Вам і щастя в новому році. З усіма святами цього періоду! **Будьте в році Коня на коні!**

Федір ВАЩУК,
ректор Ужгородського національного університету, професор.

Одна з найприсмніших несподіванок для студентів та викладачів останнього часу — поява новорічної ялинки, що одразу ж стала окрасою університету.

Щоразу, виходячи з аудиторії, ви можете спостерігати, як оживає хол головного навчально-лабораторного корпусу УжНУ. Святкова музика, яка лунає в стінах альма-матер, одразу підіймає настрої та викликає хвилю позитивних емоцій. Після такого всі турботи та проблеми, що засіли в голові, відходять на задній план. Адже початок написання модульних контрольних робіт, складання заліків, не кажучи вже про «майданний» настрої нашого студентства, — погодьтеся, не з легких періодів. Однак продуктивна, котра з'явилася при вході в університет, подає надію на покращення життєвих ситуацій і водночас нагадує: скоро на всіх чекає відпочинок, подарунки та величезний стіл смачної їжі. Як зазначила студентка 2 курсу факультету міжнародних відносин Юлія Гончар, «університетська ялинка вселяє в кожного з нас святковий настрої і є ознакою того, що скоро канікули й кінець сесії. Уже це не може не радувати! Узагалі за рік сталося чимало присмних змін у вітальному вестибюлі УжНУ: встановлено маятник, лавиці, насаджено штучну траву, до яких ялинка є чудовим доповненням. Така атмосфера студентам до вподоби».

Хай же присмна атмосфера в цілому не залишає вас, хай душа наповнюється святковим настроєм, попри всі життєві колізії — вірою в краще завтра. Бажаю всім викладачам, студентам, співробітникам УжНУ сил, натхнення, бадьорості й креативу в 2014-му році!

Вікторія КОПЧА,
студентка відділення журналістики.

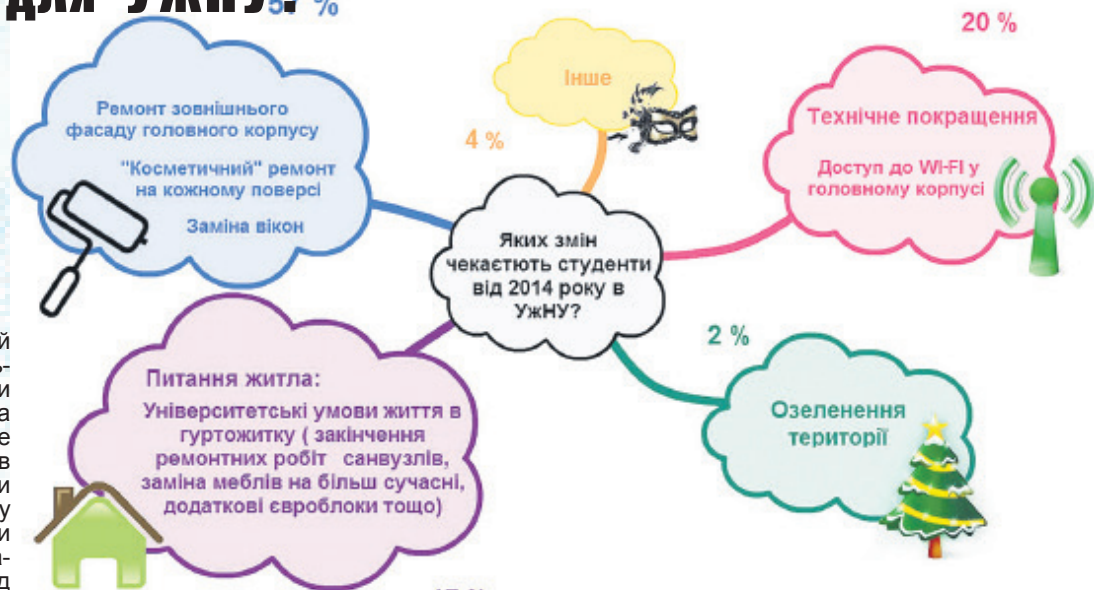
ОПИТУВАННЯ

В очікуванні дива: що принесе із собою новий, 2014-й, рік для УЖНУ?

Незважаючи на заклопотаність та гарячу підготовку до сесії, попри мітингувальну стихію, із першими похолоданнями та снігом у студентських колах поживляються обговорення про зимові святкування й очікування від 2014-го.

Ужгородський національний університет традиційно готується зустріти Новий рік із новими звершеннями, реформами та в новому образі. Тож ми не стримались і поцікавилися в молоді, що вони хочуть бачити в альма-матер у найближчому майбутньому. За результатами проведеного опитування, на запитання: «Яких змін очікуєте від 2014 року в УжНУ?» майже 54 відсотки респондентів бажають, аби з настанням року синього коня в університеті провели ремонт зовнішнього фасаду головного корпусу, «косметичний» ремонт на кожному поверсі та заміну вікон. Дещо менше — 20% — не проти й покращення матеріально-технічної бази та доступу до Wi-Fi у головному корпусі.

Питання гуртожитського житла спудієв турбує не менше. Фактично 17 відсотків опитаних зауважили, що така проблема

потребує якнайшвидшого вирішення (закінчення ремонтних робіт санвузлів, заміна меблів на сучасніші, введення в експлуатацію додаткових євроблоків тощо). А після холодної зими невелика частина юнаків і дівчат (приблизно 2%) хоче потішитися озелененням ландшафтом.

Були й інші думки, що склали 4% всіх опитаних. Одна з них — започаткування в УжНУ традиції проведення щорічного зимового балу.

Новий рік уже не за Карпатами: із кожним днем наближається до наших домівок. А вже 31 грудня вночі дерев'яний синій кінь постукає копитцем у двері нашої альма-матер. Що він захопить із собою для студентів і викладачів, дізнаємося незабаром. Утім хай обов'язково принесе хороше диво. Щасливого нового року!

Олена ГАНЗЕЛ,
Вікторія КУЗІВА,
студентки відділення журналістики.

ЦИТАТА МІСЯЦЯ

Завжди будь у війні зі своїми недоліками, у мирі зі своїми сусідами й кожен новий рік ставай кращою людиною.

Бенджамін ФРАНКЛІН

Фото Юлії ГОНЧАР

ЗНАЙ НАШИХ!

УжНУ та його представники — у числі лауреатів!

Експерти Карпатського інформаційного агентства визначили громадських лідерів краю. Опитування проводили упродовж грудня 2013 р. До списку кращих увійшли й представники Ужгородського національного університету.

За підсумками, найвпливовішою жінкою року стала завідувач кафедри політології та державного управління УжНУ Мирослава Лендел. До загального рейтингу найвпливовіших людей Закарпаття також увійшов ректор вишу Федір Ващук.

Експертним оцінюванням та методом контент-аналізу визначили й кращих представників зі сфери культури та спорту. Так, кращий спортсмен Закарпаття-2013 — студентка 5 курсу факультету здоров'я людини УжНУ Єлизавета Бан (Рижак) — чемпіонка світу у своїй ваговій категорії з паверліфтингу, а кращим спортивним клубом/командою названо колектив з американського футболу «Ужгородські лісоруби-УжНУ» (за здобуття титулу чемпіона України та Кубка Угорщини).

Також Карпатське інформатство разом із Карпатським центром політичних досліджень сформувавши перелік кращих брендів Закарпаття-2013. Присмисно констатувати, що Ужгородський національний університет став освітнім брендом краю.

Вітаємо лауреатів!

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

студентка відділення журналістики.

ВІТАЄМО!

10 грудня проведено засідання вченої ради філологічного факультету. 17 її членів на зібранні обрали декана підрозділу, кандидата філологічних наук, доцента кафедри журналістики Галину Шумицьку.

Було ухвалено пропонувати ректору УжНУ Федору Ващуку призначити на посаду декана новообраного очільника філфаку терміном на 7 років. Колеги по роботі й студенти філологічного факультету вітають Галину Василівну з обранням та бажають подальшої плідної роботи на відповідальній посаді.

Даним абзацом

• **НАКАЗИ** • Для створення сприятливих умов з відзначення Нового року та Різдва Христового, а також із метою раціонального використання часу ректор УжНУ, професор Ф.Ващук підписав наказ про перенесення робочих днів. Зокрема відпочинок у четвер, 2 січня, колектив університету відпрацюватиме в суботу, 11 січня. Також замість п'ятниці, 3 січня, необхідно вийти на роботу в суботу, 25 січня. Компенсацію ж вихідного в понеділок, 6 січня, заплановано на суботу, 8 лютого.

• **НАУКА** • Очільник УжНУ, професор Ф.Ващук зустрівся з молодими науковцями університету. Федір Григорович розповів присутнім про досягнення нашого закладу в науковій діяльності. Також було нагороджено преміями призерів всеукраїнських та міжнародних олімпіад і конкурсів, повідомлено про заснування ректорських стипендій студентам, які досягнуть особливо вагомих результатів у наукових дослідженнях.

Проректор із науково-педагогічної та виховної роботи Федір Шандор успішно захистив докторську дисертацію. Вона стосувалася проблеми формування національної свідомості та національної ідентичності. Вітаємо нашого дослідника з вагомим науковим здобутком і бажаємо нових успіхів у подальшій роботі.

• **СПІВПРАЦЯ** • Наукове товариство студентів і аспірантів нашого університету й студентське наукове товариство Київського національного університету імені Тараса Шевченка підписали договір про співпрацю у сфері наукової діяльності спудеїв. Уже навесні молодь УжНУ поїде до Києва на наукову конференцію «Шевченківська весна». Своєю чергою, члени наукового товариства столичного вишу також долучатимуться до заходів, організованих закарпатцями. Згідно з договором, обидві сторони спрямовуватимуть зусилля на міжрегіональну наукову співпрацю.

• **ОБГОВОРЕННЯ** • На черговому засіданні вченої ради Ужгородського національного університету обговорили звернення студентів щодо засудження жорстокого побиття спецпідрозділом міліції «Беркут» студентської молоді в столиці 30 листопада та подальшої організації навчального процесу у виші. Результатом зібрання стало рішення про підтримку молодіжної ініціативи, яке керівництво УжНУ підтвердило відповідним наказом.

• **ПРІОРИТЕТИ** • У нашому університеті діятиме науковий парк. Це питання розглядали на черговому засіданні вченої ради вишу. Створення наукового парку є ще одним кроком до стратегічної мети закладу — здобуття науково-дослідницького статусу. Пріоритетними напрямками діяльності є впровадження енергоефективних, ресурсоощадних технологій, освоєння альтернативних джерел енергії, широке застосування технологій більш чистого виробництва, охорони довкілля тощо. Наразі вже розроблено статут наукового парку, програму діяльності, а також визначено 45 проектів, за якими вестимуть роботу.

• **НОВОСТВОРЕННЯ** • На вченій раді УжНУ розглянули питання про внесення змін до штатного розпису. Згідно з ним в університеті буде створено відділи з питань запобігання та виявлення корупції, а також екстернату, який працюватиме в структурі Інституту післядипломної освіти й доуніверситетської підготовки. Також запропоновано реорганізувати лабораторію ЄДЕБО у відділ, але рада вирішила, що це питання потребує докладнішого вивчення.

• **АКЦІЇ** • В Ужгороді з 15 жовтня по 15 грудня проходила акція «Врятуй життя дитині». У рамках цього заходу кожен мав змогу здати кров для маленьких онкохворих українців. Як зазначила координатор Анна Пекар, кров здавала переважно молодь, але були й люди старшого віку. Результати ж акції потішили. А вже віднайшлося чимало добровольців, котрі хочуть допомагати й у майбутньому».

За інформацією Медіацентру та офіційного сайту УжНУ, Андріани КОФЕЛЬ, Степана ТКАЧУКА,

студентів відділення журналістики.

ВРАЖЕННЯ

Крізь призму часу: 2013-й

Щороку прийнято підбивати підсумки. 2013-й для студентів УжНУ був насичений багатьма подіями: присмислими й не дуже. Університет став більшим, оскільки до нас приєднали ЗакДУ, відповідно зросла кількість факультетів та спудеїв і викладачів. Окрім цього, кожен підрозділ може похвалитися своїми досягненнями як у науковій роботі, так і в громадській діяльності. Цьогоріч розпочало свою роботу Наукове товариство студентів та аспірантів УжНУ. Виш пережив масштабні ремонтні роботи на ряді своїх об'єктів. Вистачало й майданної ейфорії. Загалом враженнями про рік, що минає, поділилися викладачі, а також студенти різних спеціальностей.

Павло МУЛЕСА, викладач математичного факультету:

«Минулий рік був досить складним, довелося пережити чимало змін як у локальному, так і в глобальному розуміннях. Але якщо до всього цього ставитися по-філософськи, то можна виділити й позитивні моменти. І взагалі всім рекомендую запам'ятати вислів: «Якщо проблему можна вирішити, то про неї не слід турбуватися. Якщо ж ні — турбуватися немає сенсу». Бажаю всім успіхів у Новому, 2014-му, році, нехай новорічна конячка прийде на зміну року змії з повним возом приємних подій».

Марта ДЕМЧИК, викладач філологічного факультету: «Так чи інакше моє життя пов'язане з моєю роботою, з університетом. Рік видався складним, було багато змін у нашому виші, у країні, які так чи інакше вплинули й на моє життя. Але рік вийшов цікавим. Я проводила фольклорну практику. Зрозуміла, що наш Закарпатський край багатий і ще не досліджений. Також працювала з дітьми, узяла перший курс. У році змії виявилось чимало як і важкого, так і веселого,

приємного. Бажаю, щоб цей Новий рік став кращим, приніс мир, злагоду, взаєморозуміння, бо те, що не вбиває, робить нас сильнішими».

Анна ГЕЦКО, викладач філологічного факультету: «Минулий рік видався для мене насиченим і пройшов досить активно. Досі не віриться, що моя дочка вже — школярка. Також я провела цікаве та яскраве літо, відкрила для себе нові захоплення. Познайомила з багатьма хорошими людьми. Проте не обійшлося й без прикрощів... Хотілося б, щоб 2014-й став мирним і сповненим нових досягнень».

Микола СЮСЬКО, студент магістратури факультету європейського права та правознавства: «2013-й рік запам'ятовується мені надовго. Адаже це рік здобутків і втрат, перемог і програвшів, рік, який приніс у моє життя чимало нових друзів, позитивних емоцій і надій у прекрасне майбутнє. Саме цього року я вступив на магістратуру, долучився до створення й очолив Наукове товариство студентів і аспірантів УжНУ, продовжував активне наукове життя, а також здійснив мрію — переїхав на дебатах у Львові. Проте цей рік запам'ятовується мені найбільше втраченими можливостями наблизитися до європейської сім'ї, влитися в об'єднання, у якому цінності, про які ми так багато вчимо в університеті, реалізовані на практиці. Натомість утішений проявом громадської позиції наших співвітчизників, адже попри заяви скептиків українське суспільство здатне відстоювати свою позицію й намагаться довести свою думку до влади. Багато знайомих говорить, що цей рік для них залишиться роком утрачених можливостей, однак для мене він залишиться роком надій і сподівань, роком активних дій і відстоювання власних ідей, роком, який усе ж наблизив нас, громадян України, до справжніх європейських стандартів життя. Переконали, що 2013 рік став визначальним для українського суспільства в цілому, і події, які ми спостерігали протягом усього названого періоду, відіграють визначальну роль у розвитку нашої Батьківщини».

Ірина ЛИПЕЙ, 1 курс, фізичний факультет: «2013 рік був для

мене важким та водночас сповненим приємних подій. Зокрема знакомим є те, що вступила в УжНУ, знайшла багатьох друзів, побачила справжніх патріотів Ужгорода. Підсумувати 2013-й рік можна позитивно, але сподіваюся, що 2014-й стане ще кращим».

Наталья ШАРАПОВА, 3 курс, факультет суспільних наук: «2013-й став для мене роком змін. Перша половина виявилася найважливішою: навчання легко давалось, сесія «автоматом» на «відмінно», водночас завжди мала цікавий відпочинок із друзями. Друга половина змусила обдумати все, що трапилося раніше. Багато часу з'явилося для самовдосконалення, як фізичного, так і духовного. У загальному можна сказати, що 2013-й виявився важливим у моєму житті. Сподіваюся, наступний рік буде не гіршим».

Камілла ТОВТ, 4 курс, філологічний факультет: «Цей рік для мене став роком зустрічей. Я познайомила з багатьма цікавими людьми, котрі зараз відіграють важливе місце в моєму житті. Насамперед мій хлопець. Якщо взяти події з навчального процесу, то одним із найнезабутніших епізодів виявився... іспит із зарубіжної літератури. А все тому, що за місяць до нього я прочитала 25 книжок. Це — особистий рекорд, який сподіваюся колись побити. Серед незабутніх подій, звісно ж, Студреспубліка. Якщо мене раз читають першокурсники, то з кінцем літньої сесії готуються до республіки! Ще одним незабутнім моментом стало святкування мого дня народження. Під мостом о 00:00. Мій майбутній коханий привітав першим і презентував велику банку нутелли, яку їла місяць із величезним задоволенням. Загалом можна сказати, що 2013-й для мене був неймовірним. І хоч зі зверненнями мали місце падіння й сум, водночас вистачало й превеликого земного щастя. Сподіваюся, 2014-й теж не розчарує».

Що ж, хай справді нас не розчарує новий рік. Зі святами вас!

Марія ТУРЯНИЦЯ та Олександра КУЗАН,
студентки відділення журналістики.

СПАРТАКІАДА

Перший етап позаду

Завершився перший етап 64-ої загальноуніверситетської спартакіади серед студентів. Упродовж цього семестру змагання проводилися з п'яти видів спорту. Про особливості цьогорічних спортивних баталій та їх результати розповів майстер спорту України з легкої атлетики, в. о. завідувача кафедри фізичного виховання Іван МАРІОНДА.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. Дівчата долали дистанцію 500 і 1000, а хлопці — 1000 і 3000м. Щодо команд-переможців, то 1 місце посів факультет здоров'я людини, 2 — Інститут економіки і міжнародних відносин, 3 — фізичний підрозділ. Призерами ж забігів на 500м стали Юліана Гудзь (факультет здоров'я людини, 1 місце), Юлія Волошина (математичний факультет, 2) і Ганна Чопей (медичний факультет, 3). Щодо дистанції 1000м, то 1 місце посіла Марина Мартиненко (фізичний факультет), 2 — Вікторія Щур (факультет здоров'я людини), 3 — Варга Кароліна (Інститут економіки і міжнародних відносин). Серед чоловіків у забігу на 1000м трійка призерів така: 1 — Михайло Микуланинець (хімічний підрозділ), 2 — Веніамін Авдєєв (факультет здоров'я людини) і 3 — Віталій Сергєєв (Інститут економіки і міжнародних відносин). Найкраще дистанцію в 3000м пробігли Андрій Іванов

Баталії шахістів.

(Інститут економіки і міжнародних відносин, 1), Віктор Росул (інженерно-технічний факультет, 2), Євген Сіротин (факультет здоров'я людини, 3). Загалом студенти показали досить непогані результати.

БАСКЕТБОЛ. Серед 19 збірних до фіналу вийшли факультети суспільних наук та здоров'я людини. У непростому поєдинку суспільники все ж перемогли збірну суперників із рахунком 40:39. Третіми стали представники юридичного підрозділу.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС. У цьому виді всі гравці були сильними. Найвправнішими тенісистами виявилися студенти Інституту економіки і міжнародних відносин. Це Михайло й Артем Бойки та Неля Попович. Друге й третє місця вибороли відповідно юристи

Переможці змагань із настільного тенісу: Михайло Бойко, Неля Попович і Артем Бойко, студенти Інституту економіки і міжнародних відносин.

Адальберт Немеш, Олександр Туряниця, Алла Пензенік та з ФЗЛУ Юрій Марушкєй, Василь Красношлик, Діана Штурайте.

ШАХИ. У цьому найінтелектуальнішому виді спорту впевнено перемогла команда медичного факультету. Другі — суспільники, треті — юристи.

ВОЛЕЙБОЛ. Перемогу святкував Інститут економіки і міжнародних відносин, другу сходинку зайняв математичний факультет, а третю — фізичний.

Усі призери отримали грамоти та медалі, а переможці — ще й Кубок спортивного клубу УжНУ. До речі, учасники спартакіади тренуються в групі спортивного вдосконалення під керівництвом викладачів кафедри фізичного виховання. Хочеться привітати всіх призерів і побажати їм спортивних успіхів у 2014 р.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
студентка відділення журналістики.
Фото **Івана МАРІОНДИ.**

СВРОМАЙДАН

«Разом і до кінця!»

Уже більше місяця українці відстоюють свої права на Євромайданах. Жителі міст виходять на вулиці. Їм не страшно ні холод, ні сніг, ні «Беркут». Люди згуртовуються, аби довести, що Україна гідна кращого майбутнього. Найпотужнішою рушійною силою цього руху є студентство. Це не «маса», котра діє за принципом «стада», а свідомі молоді люди. Їх цікавить не політика, а подальша наша доля. Юнаки й дівчата знають, у якій державі хочуть жити. Ужгородські студенти далеко не останні в Європрагненнях. Щодня збираються на своєму Євромайдані — на площі Театральній. Маючи бажання й повне право,

підтримують таких же однодумців не тільки в Києві чи Львові, а й у своєму місті.

Чимало довелось пережити «майданівцям» обласного центру: ходили колоною містом, університетами, виступали проти спроб жорстокого розгону мітингувальників у столиці, просили консулів Угорщини та Словаччини підтримати їх, співали Гімн України, зверталися до влади краю, університету. До речі, керівництво УжНУ з розумінням поставилося до вияву громадянської позиції студентства: відбулася зустріч з активістами, ректор підписав наказ про узгодження вимог навчального процесу й переконані молоді, вчена рада прийняла рішення про підтримку студентської ініціативи, було проведено круг-

лий стіл за участю адміністрації закладу, фахівців, представників студентства тощо.

Воднораз ми повинні зважати на те, що живемо в правовій державі, де кожен має свою думку й право її висловити. Ось деякі з найпоказовіших висловлювань. Так, Тетяна Бисага, другокурсниця хімічного факультету зауважила: «Я проти того, що б'ють просто за те, що в когось інша думка, щоб людям знову давали пусті обіцянки, які ніколи не здійсняться, щоб нас обзивали «хохлами» й «нелюдами», які марно стоять на Майдані. Не хочу бути залежною від Росії, жити в країні, у якій тобі вказують як думати, а якщо так не думаєш, то підпалять машину, будинок або ж просто поб'ють. Хочу, щоб усі винні в спробі розгону людей отримали по заслугах, щоб представники влади дослухалися до свого народу. Прекрасно знаю, що в разі підписання асоціації не відразу в Україні життя стане ідеальним. Не живу такими ілюзіями, але вірю, що це дасть поштовх до розвитку

наших підприємств, освіти, молоді й кожної людини загалом».

Попри це є серед українців і ті, хто не бачить Україну в ЄС або ж не визначився, яким узагалі має бути її майбутнє. За цей час у ряді міст і столиці навіть сформувалася своєрідний Антимайдан, хоч і з меншою кількістю учасників. Один зі студентів Інституту післядипломної освіти та доуніверситетської підготовки, який побажав не називати своє ім'я, зазначив: «Я проти того безладу, який зараз панує на так званому Євромайдані. Тому на нього не ходжу. Добре, що не підписали угоду з ЄС. Бо Росія погрожувала обмежити імпорт товарів, і це б призвело до мільярдних збитків. До того ж Україна ще не готова бути ЄВРОПЕЙСЬКОЮ державою. Повинно пройти хоча б 5 років. Під час цього періоду наша країна має наслідувати держави Старого континенту, а потім уже вступати до їх союзу». А ось Катерина Ейдельман, другокурсниця філологічного факультету зазначила: «За весь час існування Євромайдану я була там

лише один раз, і то випадково. Бо ще не вирішила для себе, чи хочу в Євросоюз, чи ні. А стояти за чужі ідеї — марна справа. І поки остаточно не прийму одну зі сторін, не буду впевнена у своїй позиції — ні на Євромайдані, ні на Антимайдані мене не затягнути». Своєю чергою, для деякого «майдані» події займають чи не весь робочий день. Юлія Рибак, студентка II курсу факультету туризму та міжнародних комунікацій зауважила: «Я ходжу на Євромайдан, підтримую дії мітингувальників. Це — яскрава сторінка в історії, яка доводить: українці вміють відстоювати свої права й люблять свою державу».

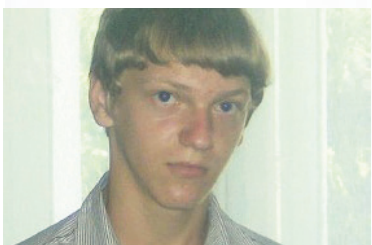
Як бачимо, думки та погляди на ситуацію, що склалася в країні, різні, але всіх об'єднує щонайменше одне: бажання бачити нашу державу перспективною, а майбутнє — світлим. Тож давайте принаймні в цих прагненнях бути «разом і до кінця!»

Марія ТУРЯНИЦЯ,

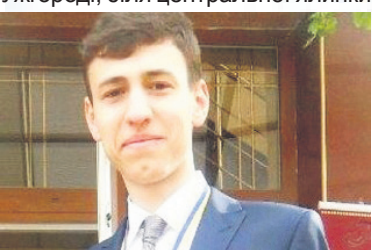
студентка відділення журналістики.
Фото авторки.

ОПИТУВАННЯ

Усі народи відзначають новорічне свято по-особливому: у кожного свої звичаї, традиції, що передаються з покоління в покоління. Проте знаходяться ті, хто щороку шукає нових способів незвичного проведення дійства під девізом: «Як зустрінеш Новий рік — так його й проведеш!» Цікаво, а які свята зустріти, наприклад, із колегами іншого підрозділу... Про це ми й довідувалися в наших студентів. І ось які відповіді отримали на, зокрема, таке запитання: «Із яким факультетом, де й чому ви б хотіли зустріти Новий рік?»

Василь ЯНЮК, студент 1 курсу географічного факультету: «На факультеті здоров'я людини в мене багато друзів, знайомих. Тим більше, ми ведемо здоровий спосіб життя, займаємося спортом. А ще подобаються сильні дівчата. Щодо місяця проведення, то я б святкував тільки в Ужгороді, біля центральної ялинки

міста». **Вадим ПІТОВКА, студент 1 курсу математичного факультету:** «Хочу бути разом із юристами, адже з представниками їхнього факультету живу в гуртожитку. Спочатку гулятимемо вулицями Ужгорода, потім підемо на дискотеку, а зустрічатимемо свято за звичної атмосфери — у

А з ким ви святкували б Новий рік?

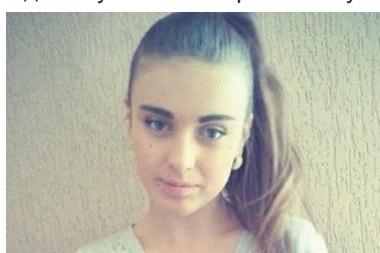
гуртожитку за келихами шампанського».

Яна ПОПОВИЧ, студентка 2 курсу медичного факультету: «Узагалі я люблю спокійно проводити час. Тим більше в такі свята, як Новий рік. Утім мрію зустріти 1 січня зі студентами-міжнародниками. Ми вже навіть вирішили, що в цю ніч кидатимемося сніжками (якщо, звичайно, погода сприятиме), а потім підемо в якесь затишне місце.

Наприклад, у ресторан. Але точно не в нічні клуби».

Олександр МАЛАХОВ, студент 4 курсу інженерно-технічного факультету: «Однозначно з філологами. По-перше, на цьому факультеті маю багато друзів та знайомих. По-друге, із ними можна цікаво й весело провести час. Хотілося б десь у горах зняти будиночок і в дружній компанії відсвяткувати Новий рік. А наступ-

ного дня обов'язково покататися на лижах».

Марина МЕДВІДЬ, студентка 4 курсу економічного факультету Інституту економіки і міжнародних відносин: «Мрію зустріти свято зі студентами факультету міжнародних відносин. Оскільки ми — один інститут, більш-менш знаємо один одного, то хотілося б бути 31 грудня — 1 січня саме в такій компанії. Щодо місця, то хотілося б поїхати до Львова. Там завжди весело і є багато «куточків», які можна

відвідати саме в новорічну ніч».

Ольга СИМУЛИК, студентка 4 курсу стоматологічного факультету: «Мені досить важко вибрати серед факультетів, адже майже на кожному маю друзів, але думаю, швидше за все, це був би факультет міжнародних відносин. Міжнародники — креативні люди і можуть вигадати цікавий новорічний вечір. А святкували б, напевно, у якомусь затишному

куточку України».

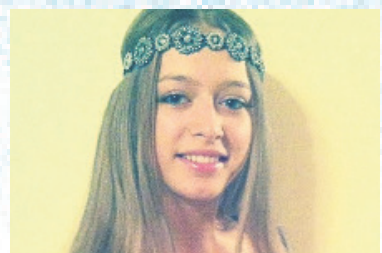
Мирослава КЛЕЦКО, студентка 5 курсу біологічного факультету: «Святкувала б з істориками. Вони знають багато цікавого, а також уміють вправно вигадувати. Тож із ними буде весело. Зі знавцями минулого уявляю собі Новий рік у центрі Львова, біля великої центральної ялинки. Лунає гучна музика, плеться шампанське, а гуляння перериває промова Президента

України. Потім загадуємо бажання й продовжуємо святкування із жартами, анекдотами та різними

розповідями...»

Яна ВАЙДА, студентка 5 курсу юридичного факультету: «Зустріла б новорічне свято зі студентами Інституту іноземної філології. Поліглоти — надзвичайно веселі й творчі люди, не «ботани» й «зачучки», а жваві особистості. Уміння розмовляти різними мовами завжди робить колоритною й цікавою будь-яку зустріч чи свято. Ми б поїхали до Лондона й зустріли Новий рік біля Біг-Бена. Також хотілося б побувати у Вестмінстерському палаці та сфотографуватися біля британського парламенту. А на додаток послухати привітання президента».

Наталія ПРИСЯЖНЮК, студентка 2 курсу факультету суспільних наук: «Хотілося б зустріти новорічне свято з представниками всіх підрозділів УжНУ біля великої університетської ялинки, познайомитися ближче один з одним. Можливо, навіть запросити українських «зірок»...»

Валерія ЗЕНИНЕЦЬ, студентка філологічного факультету: «Навіть не замислюючись, кажу: із фізиками! Адже фізфак — один із небагатьох підрозділів, які отримують більшу стипендію. А це, як-не-як, солідні гроші, тож можна добряче погуляти (Сміється). По-

бувавши в представників цього підрозділу на днях першокурсника, зрозуміла, що це такі собі «протони», які ну просто заряджають позитивом. Здавалося, ніби по їхньому тілу бігали мурахи, адже так реготали зі сцени, що публіка просто не мала права займатися іншим. Я впевнена, що в новорічну ніч із фізиками точно не впаду обличчям в олів'є від нудьги. Що ж до місця проведення «операції», то це неодмінно був би Париж. Традиційні жаб'ячі лапки, круасани і їх повна несумісність у шлунку тільки б додала пікантності нашому дійству, хе-хе. Зрештою, якби навіть не вистачило наших стипендій для поїздки в серце Франції, ми б точно не розгубилися й зустріли б

Новий рік у гуртожитку, де фізики мешкають. Там до ялинки на Театральній чи Петефі рукою подати, і «Вопак» недалеко. Гм, раз я вже настільки скуштувала плодів своєї фантазії, то насамперед хотіла б зустріти Новий рік із нашими викладачами!»

Ось такі бувають мрії-плани щодо святкування Нового року. Тож, любі читачі, якщо досі не вирішили, із ким відзначитимете свій улюблений «weekend», точніше «year-end», то не гайте часу — запрошуйте друзів, знайомих із різних факультетів нашої альма-матер. Свято точно не буде нудним, а вражень вистачить на весь 2014-й... Із Новим роком вас та Різдвом Христовим! Усмішок, натхнення й душевного тепла (навіть коли надворі будуть тріскучі морози або навпаки, «плюсова» температура)...

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

Джесіка ВАЙДА,
студентки відділення журналістики.

СЛОВОМ ЄДИНИМ

Стартувала літературна студія імені Петра Скунця

В Інституті іноземної філології відбулося засідання літературної студії імені Петра Скунця. Ініціатором ідеї виступив директор закладу, письменник Михайло Рошко. Із самого початку намагалися задовольнити творчі запити поетів.

Та приходити на зібрання мають змогу не тільки майстри пера, а й прості слухачі, які полюбляють поезію та прозу. Засідання ж роз-

почалося невеликою вступною промовою Михайла Михайловича. Він, зокрема, розповідав про молоде покоління поетів, про перспективи,

які чекають на юних письменників, про зустрічі з елітою українського письменства. Словом, про плани які згодом літстудійці планують утілити в життя.

Свої твори прочитали студенти ІІФу, філологічного та географічного факультетів. Як зізнався М.Рошко, настільки талановитих

і неординарних молодих осіб він не зустрічав уже давно.

Своїми враженнями поділилася дружокурсниця відділення журналістики Юлія Медюх: «Це добре, що в нашому університеті є гуртки, які допомагають студентам творчо розкривати свої здібності та вдосконалювати вміння. Крім того, літературна студія дає учасникам можливість знайти друзів у колі однодумців, отримати об'єктивну оцінку за

свої твори. Сподіваюся, завдяки таким заняттям ми зможемо стати майстерними літераторами».

Загалом вечір виявився більш ніж позитивним. Учасники домовилися про подальші зустрічі й уже з новими напрацюваннями зустрінуться в неформальній обстановці за чашкою чаю. А всіх охочих люб'язно запрошують у свою новоспечену родину літераторів.

Ганна ЯСІНСЬКА,
студентка відділення журналістики.

ЦІЛКОМ ВІДВЕРТО

«...і враження від тієї пробіжки залишилися на все життя»

Нещодавно деканом біологічного факультету обрали Ярослава Гасинець — активну, цілеспрямовану молоду людину, котра веде здоровий спосіб життя, є прихильницею велосипедного спорту, любить подорожувати, непогано готує суші та колекціонує тарілки з усього світу.

А ще 9 років у музичній школі ім. П.І.Чайковського розвинули не тільки яскравий талант, а й чудовий слух; тому, шановні біологи, думайте, про що шепочетесь на парах! Якщо ж серйозно, то у свої тридцять три Ярослава Степанівна досягла чимало, адже захистила кандидатську дисертацію, уже двічі — депутат Ужгородської міської ради. У 2011 ж році стала й кращим викладачем біологічного факультету. Це лише децима з того, що я іще довідалася про перспективного очільника підрозділу.

— **Що ж найбільше приваблює Вас у роботі?**

— Покликання викладача — розвивати професійні здібності, виявляти таланти та формувати особистість кожного студента як майбутнього фахівця з вищою освітою. Проте щоб бути завжди у формі, зацікавити юнаків і дівчат, викладач повинен постійно цілеспрямовано розвиватися та вдосконалюватися, підвищувати власну ерудицію, мати ораторські здібності та високі моральні якості. Напевно, це найбільше й приваблює.

Крім того, нині керівниками вишу є люди з новим, інноваційним, мисленням, що мені імponує, тому як декан факультету маю на меті створити інноваційну атмосферу в колективі та генерувати нестандартні ідеї при вирішенні управлінських і професійних завдань.

— **Ви стали деканом у доволі молодому віці...**

— Молодість — позитивна риса, а не хиба. Вважаю, що до складу керівництва факультету, університету слід приводити нову генерацію. Адже молоді люди мають більше енергії, наснаги, прагнуть реалізувати себе. Звичайно, сьогодні декан факультету несе велику відповідальність, мусить бути проникливим, мати гострий розум, лідерські якості,

ділову хватку, уміння підпорядковувати своїй волі людям. Але якщо створити робочу атмосферу, питання обговорювати відкрито, то й рішення будуть зваженими. Крім того, у відповідальний момент старші колеги завжди готові підставити мені плече. Це додає впевненості в роботі. Сподіваюся, те, що зроблю для свого підрозділу за час керівництва ним, у майбутньому належно оцінять колеги-викладачі та студенти.

— **Як Ви дивитесь на проблему прогулювання пар студентами?**

— Студенти — дорослі люди, тому прогулювання пар вважаю безвідповідальним учинком. Будучи сама студенткою, я не пропускала занять, бо прагнула за п'ять років стати кваліфікованим і висококласним фахівцем. Коли вступаєш до університету, треба чітко розуміти: диплом — це як будинок, який складається з цеглин-знань. Без якісного будівельного матеріалу помешкання не стане повноцінним, готовим до експлуатації. Тому потрібно відвідувати пари, навчатися заради майбутнього!

— **У зв'язку з різними проблемами в людині часто виникають неприємності, стреси. Як боретесь з ними?**

— Я — стресостійка людина. Не можу сказати, що неприємності надовго вибивають мене з колії. Проблеми чи непорозуміння намагаюся вирішувати одразу.

— **Якими здобутками пишаєтесь за останній рік?**

— Після поїздки наприкінці 2012 року до США в рамках програми «Відкритий світ», тема якої — освіта та інновації, у мене відчутно змінилося світобачення, з'явилося непереборне прагнен-

ня змінити наш факультет на краще. Тому першим досягненням вважаю проведення капітальних ремонтів аудиторій, кафедр, лабораторій на факультеті, оскільки будівля підрозділу має поважний вік, адже зведена ще 1789 року як культурний центр, де розташовувалася перша ужгородська школа для хлопчиків. Для мене, ботаніка, ембріолога, важливим є також створення цитоембріологічної лабораторії, адже ужгородська цитоембріологічна школа, започаткована ще Руденком та розвинута Мандрик, була широко відома на теренах СРСР. Отже, із колегами зробили добру справу, тому наші студенти мають змогу працювати в сучасній лабораторії на відповідному обладнанні. Другим досягненням є участь нашого факультету спільно з Ужгородською міською радою в програмі прикордонного співробітництва ЄС/Угорщина — Словаччина — Румунія — Україна. Передбачено обмін студентами й викладачами, виконання спільних наукових досліджень, проведення ряду конференцій, круглих столів. Третім досягненням вважаю те, що наші викладачі гідно представляють університет на різних конференціях, з'їздах та інших заходах, зокрема у Львові (доценти Симочко та Чумак) у Кошице (професор Бойко, доцент Симочко), у Ялті (професор Бойко, доцент Симочко; грамота за найкращу доповідь на XIII З'їзді мікробіологів України). Студенти також не відстають. Так, п'ятикурсниця Діана Диковець за високі знання з агрономії посіла перше місце на II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади за спеціальністю «Плодоовочівництво і виноградарство» серед аграрних вищих навчальних закладів, а третьокурсник Василь Маргітай зайняв

друге місце в теоретичному й третє в практичному турах.

— **Кожній людині час від часу необхідний повноцінний відпочинок. Розкажіть, як відпочиваєте Ви.**

— Цього року в зв'язку з ремонтами на факультеті не вдалося відпочити. Проте надаю перевагу відпочинку в горах і на морі. Люблю відпочивати в Хорватії, де приваблює чисте Адриатичне море, європейський сервіс, помірні ціни та подібна до нашої мова. Завжди намагаюся познайомитися із місцевою історією, архітектурою та кухнею. Також люблю Карпати, адже це — високі гори, чисте повітря, стрімкі потоки. Часто доводилося проводити практику зі студентами на біобазі в селі Колочава Міжгірського району — також приємні та незабутні враження.

— **У Вас у житті бували випадки, коли хотілося залишити все й присвятити весь час сім'ї?**

— Ні, оскільки є екстравертом. Звичайно, сім'я для мене завжди на першому місці, проте я — людина активна, люблю спілкування й роботу.

— **Подарунки — один зі способів висловити почуття. Який найприємніший подарунок отримували на новорічні свята?**

— Важко виокремити найприємніший, оскільки були подарунки в дитинстві, юності та нині. Народилася я у 80-х, коли країна переживала період «застрою» та явище тотального дефіциту, тому в ті часи особливо радо приймала мандарини та шкільне приладдя. Скажу відверто, що після восьми років ілюзії з привдо існування Миколая та Діда Мороза в мене зникли, отож подарунки, які мали принести вищевказані персонажі, ми із сестрою завжди шукали по хаті і, як правило, зна-

ли наперед, що ж нам покладуть батьки в чобітки чи під ялинку. У студентські роки, на першому курсі, перед Новим роком отримала від однокурсника іграшкову сову як символ мудрості та знань. Загалом у ті часи святкувала в горах, на Прикарпатті, у колі друзів. Це найбільше запам'яталося. Нині для мене найкращий подарунок — злагода в сім'ї, хороша атмосфера на роботі, високі показники навчання студентів. Хоча вважаю Новий рік сімейним святом, та думаю, студенти мають зустрічати його весело, гамірно та з феєрверками.

— **Як плануєте провести цей Новий рік?**

— У колі сім'ї, без зайвої метушні. Мені подобаються новорічні прикраси, виготовлені з натуральних матеріалів, адже гарно та естетично виглядають на ялинці. Люблю коли вона «одягнена» в тон та стильно виглядає в будинку. Звичайно, зустрічаю Новий рік і з колегами. На посаді декана, правда, ще не святкувала, але кафедрою — щороку.

— **Чи вірите в здійснення бажань у новорічну ніч?**

— Багато бажань, які загадувала в новорічну ніч, збувалися. Тому загадуйте й сподівайтесь. Проте багато залежить і від нас самих, адже загадати — це одне, а працювати над їх здійсненням — зовсім інше!

— **Чи траплялися оказії перед Новим роком?**

— У 2006 році після захисту кандидатської дисертації, коли вже їздила оформлювати папери, затрималася. Розуміючи, що вже спізнююся, у снігову бурю все одно бігла на поїзд. Заскочила за хвилину до відправки, і враження від тієї пробіжки залишилися на все життя.

Марія ТУРЯНИЦЯ,
студентка відділення журналістики.

ОДНИМ ОБЗРОМ

• **УРОЧИСТОСТІ** • На Закарпатті новорічні свята розпочинаються ще на початку грудня, а саме з відзначення католицького святого Мікулаша. Тож першу в Україні новорічну ялинку відкрили в Ужгороді 6 грудня. До організації урочистостей долучився й УжНУ.

• **ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ** • За інформацією проректора з адміністративно-господарської роботи УжНУ Дмитра Сойми, в університеті готові до запуску нові модульні котельні. Незабаром вони обігріватимуть і головний корпус вишу, і гуртожитки. Крім того, не буде мерзнути й стоматологічний факультет. Окремий модуль встановлено на даху будівлі ректорату та історичного підрозділу.

• **ФАКУЛЬТЕТ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ** • У цьому підрозділі продовжується оновлення матеріально-технічної бази. Черговим кроком керівництва університету до створення належних умов для навчання студентів став запуск нової системи автономного опалення в будівлі спорткомплексу УжНУ. Також повністю змінено інтер'єр фойє: встановлено нові двері центрального входу, металопластикові вікна, сучасний гардероб, підготовлено приміщення для наукової лабораторії.

• **СТОМАТОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ** • За ініціативи декана підрозділу Євгена Костенка відбулася онлайн-трансляція циклу лекцій із Москви лектора міжнародного класу Максима Белограда «Ендодонтія за правилами». Студенти, інтерни та лікарі-практики мали змогу безкоштовно прослухати лекції та поспілкуватися з лектором завдяки встановленому телемосту.

• **ФАКУЛЬТЕТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА ТА ПРАВОЗНАВСТВА** • Наш університет долучився до всеукраїнського тижня права, а також X Мандрівного міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA. Факультет європейського права та правознавства УжНУ став регіональним представником фесту: спільно з головним управлінням юстиції області та департаментом освіти і науки, молоді та спорту Закарпатської ОДА для школярів і студентів було організовано правоосвітні заходи, кінопокази й брейк-ринг.

• **СПОРТ** • У Коломиї відбулися змагання за Кубок України з паверліфтингу та Чемпіонат України серед студентів ВНЗ. Найудаліше із закарпатських атлетів на прикарпатському помості виступила п'ятикурсниця факультету здоров'я людини УжНУ Єлизавета Рижак (Бан), котру тренує старший викладач кафедри фізичного виховання Андрій Федорішко. Спортсменка виграла Кубок України, випередивши конкурентку на 97,5 кг! Крім того, тріумфаторка здобула й перше місце в змаганнях серед студентів.

В останньому турі першого кола чоловічої першої ліги з баскетболу в підгрупі «Захід» ужгородський БК «Ужгород-УжНУ-ЗОДЮСШ» завітав в Івано-Франківськ до лідера підгрупи БК «Тирлич-ПНУ», який досі йшов без поразок. Наша команда доволі впевнено провела два поєдинки й виграла обидві зустрічі — 84:75 і 86:79. Найбільше очок переможцям принесли К.Костенко — 32 і 28, А.Іваніна — 30 і 22 та Ю.Шконда — 15 та 18.

За інформацією Медіацентру та офіційного сайту УжНУ,
Андріани КОФЕЛЬ,
студентки відділення журналістики.

TET-A-TET ІЗ РЕКТОРОМ

Рік Федора Ващука в УжНУ

валість пар у навчальному процесі для економії тепла й опалення. Але коли почали економити газ у котельнях, то витрати на електроенергію виросли в 1,5 раза. Усе одно працівники вмикали електрокаміни, у гуртожитках студенти теж так обігрівалися.

Словом, і тут довелося подумати. Зрештою, на березень вийшли без боргів. Але постійно вживали аварійних, екстраординарних заходів. Вони не були системними — ми швидше діяли як аварійна пожежна команда. У цілому за вересня до весни завдяки вжитим заходам зекономимо близько 5 мільйонів гривень. Крім того, серйозно попрацювали над бюджетом на 2013 рік. У підсумку отримали вже зовсім інший фінансовий документ. Це не просто слова, а статистичне обґрунтування. Для комунальних послуг на 2013 рік порівняно з 2012 міністерство виділило суму на кілька мільйонів більше. Тож ми змогли витратити менше грошей, які діти вносять за навчання, для оплати комунальних послуг і вкладати кошти в розвиток університету. Але в такому режимі, звичайно, не можна працювати весь час — потрібно застосувати системні заходи. Тому прийняли рішення ліквідувати основні найзбитковіші енергопостачальні об'єкти. Уклали угоду з однією львівською фірмою, яка професійно займається встановленням модульних котелень. Вони практично готові до експлуатації. Одна повністю забезпечуватиме основний корпус. Це досить серйозна інженерна споруда з відповідною проектною документацією та прив'язкою. Наприклад, в Ужгороді нікому було побудувати 22-метрову трубу спеціальної конструкції. Тарифи ж існували різні: за навчальні корпуси вносили одну ціну, за гуртожитки — іншу. Завжди була плутанина, не існувало обліку в газо-й електропостачанні. Друга котельня обслуговуватиме 4 і 5 гуртожитки, а третій модуль — гуртожитки 1, 2 і 3. На даху адміністративно-навчального корпусу (ректорату й історичного факультету) стоїть ще один, 4-й, модуль.

— Із матеріально-технічного забезпечення які ще зміни для Вас особисто найвагоміші?

— Найбільшим досягненням у розвитку навчально-методичної бази в університеті вважаю створення потужних телекомунікаційних комплексів, аналогів яких в Україні немає. Вони вже діють в університеті й дозволяють одночасно з 14-ма зарубіжними партнерами не тільки вести наукові конференції, обмінюватися інформацією у відеорежимі, а й записувати її, зберігати й відновлювати. Тобто це дуже серйозна система, яка діє. В одній залі вона встановлена на 750 місць, а ще в залі вченої ради, Інституті євроінтеграційних досліджень і в зеленому корпусі колишнього ЗакДУ. До речі, системною зміною в структурі УжНУ вважаю приєднання ЗакДУ, тому що Закарпатський держуніверситет завжди мав кошти на розвиток. Бюджет цього вишу був близько 40 мільйонів гривень, і нам удалося відстояти їх у міністерстві. Тому при об'єднанні обох закладів ця сума додалася до загальних фінансових тилів. Наприклад, уся реконструкція адміністративного корпусу ректорату й історичного факультету відбулася за рахунок коштів саме ЗакДУ, починаючи від фасадів і закінчуючи технікою. Деякі факультети об'єдналися. Так, факультет міжнародних відносин увійшов до складу Інституту міжнародних відносин. Виник і факультет туризму тощо. Удалося оптимізувати роботу кафедр, що теж дало економію коштів. Плюс отримали сучасну матеріальну базу ЗакДУ: це і новий стадіон, і сучасний спортзал, і гуртожиток, і інші житлові й нежитлові приміщення. Також отримали сучасну

електронну бібліотеку, якої УжНУ не мав. Це додало 200 тисяч примірників видань. Плюс потужний факультет інформатики та інформаційних технологій, додалося 500 сучасних комп'ютерних місць та інші показники. Усе це сприяло зростанню іміджу університету, довіри до нього.

— У результаті це позначилося й на вступній кампанії. В УжНУ був хороший конкурс...

— Справді, маємо колосальний притік абітурієнтів. Якщо в минулому, 2012-му, році було трошки більше 9 тисяч заяв в УжНУ, а в ЗакДУ — 5 тисяч, то після об'єднання мало бути 14, а в нас виявилось майже 19 тисяч заяв. Це серйозний показник колективу в мережі університетів України. Мене радує, що в декілька разів виросла кількість поданих заяв абітурієнтів не із Закарпаття. До УжНУ стали подавати документи вступники майже з усіх регіонів України. Цьому сприяли також серйозні структурні зміни. Скажімо, крім вищезазначених, на базі факультету фізичного виховання і спорту створили факультет здоров'я людини. Підвищили статус і факультету романо-германської філології — створили Інститут іноземної філології.

— До речі, на вченій раді планується прийняття концепції вивчення іноземних мов в університеті.

— Поглиблене вивчення іноземних мов протягом усього періоду навчання студентів — це один із трьох наших основних пріоритетів. Другий — кожен наш випускник повинен володіти інформаційними технологіями на серйозному рівні, а третій — міжнародні зв'язки університету, розвиток і значення УжНУ в європейській системі освіти й науки. За цей рік підписали близько 15 серйозних угод про співробітництво з університетами Старого континенту. Ці напрацювання вже дають результати. Наприклад, за угодою із телекомунікаційними комплексами ми отримали ще 60 найсучасніших персональних комп'ютерів.

До вагомих досягнень університету за цей рік можна віднести й 5 місце в загальному рейтингу університетів за сукупним показником публікацій, які входять до науково-метричних баз даних. Це серед 400 вищих навчальних закладів. А ще ділимо 3 — 5 місця за кількістю патентів та ліцензій, тобто маємо доволі серйозні показники в науковій роботі. Невипадково МОН визначило УжНУ координатором міжнародної діяльності в системі вищої освіти й науки з університетами Придунайського регіону. Якщо взяти коло діаметром 600 кілометрів із центром в Ужгороді, то на цій території немає потужнішого вишу (не враховуючи міста Львів і Будапешт). УжНУ позиціонує себе як один із найсерйозніших університетів Центральної Європи.

Наш заклад отримав і свій м'ячик Фуко. Таких тільки 3 в Україні, тож новація є візитівкою університету, його окрасою, додає бренду вишу. Це, до речі, підтвердило й опитування «Погляд». Адже, як пам'ятаєте, м'ячик Фуко студенти віднесли до 7 чудес в УжНУ.

Продовжуючи тему здобутків, зазначу ще: за цей рік у нас виросли показники переможців у студентських олімпіадах, наукових конкурсах, у разі — кількість міжнародних і вітчизняних публікацій. Прикро, що в університеті не було жодної діючої ради із захисту дисертацій. Але ми й тут покращили ситуацію. Зокрема відкрили докторську раду з історичних наук. Також діятиме перша в історії закладу рада з медицини (напрямок внутрішніх хвороб), прийнято позитивне рішення щодо стоматології за двома спеціальностями. Маємо й ради з хімії, економіки, фізики.

Тобто 6 спеціалізованих рад за 1 рік! Це також додасть наукових показників, тому що маємо близько 1000 аспірантів та прикріплених пошукувачів.

Нашою стратегічною метою є статус дослідницького університету, над чим працюємо. Це дуже амбіційна мета, адже всього 6 провідних університетів в Україні зі славною історією мають такий статус. Думаю, нам під силу потрапити до числа таких ВНЗ.

— А які висновки як керівник університету віднесли б до найкращих у 2013 році?

— 2013 рік (до речі, 13 — моє найщасливіше число) був дуже важким. Але діяльність нашого університетського колективу довела: із найглухіших кутів, із найважчого стану привільної організації, чітко поставленої меті можна вийти. Більше того, можна робити справи, про які навіть не мріялося. Я просто бачу, що УжНУ зараз — це зовсім інший університет. Навіть за своєю ментальністю в ньому відбулися серйозні зміни. Ми знаходимося на новій орбіті, рух задано правильно, більшість колективу йде в цьому напрямку. Головне, що назад не може бути дороги, що отримали ряд важливих перемог. Я спочатку мріяв хоч би з боргів вийти й стабілізувати стан. А в нас уже прослідковується суттєвий розвиток, відбулися незворотні процеси. А ще знайшли свої корені, як усі провідні університети світу, відновили свою історію: ми — спадкоємці закладів освіти з 1615 року. Отож університет готується до святкування 400-річчя із часу зародження вищої освіти в нашому регіоні й 70-річчя новітньої історії. Це узаконено як у статуті університету, так і на засіданні вченої ради.

На рівні ж держави хотілося б, щоб економічні показники були набагато кращими ніж ми сьогодні маємо. На жаль, країна надзвичайно вразлива й залежна від сусідів як з одного, так і з іншого боку. Це призвело до подій, які ми маємо в кінці року. Прикро констатувати, але Україна не настільки незалежна, як би хотілося. Наслідком є майдани, переговори, коливання в той чи інший бік. Переважно це обумовлено економічними чинниками. А що стосується євроінтеграції, то географічне розташування України таке, що ми і територіально, і ментально — у Європі. Не можна бути територіально в Європі, а ментально — в Азії. Якщо глибше розібратися, то й Росія повинна визнати, що принаймні певна її частина теж повинна прагнути до європейського регіону. Хоч ми, знов таки, спостерігаємо елементи холодних воєн на глобальному політичному рівні. Проте я певен, що головний подарунок — вступ до Європейського Союзу — Україна рано чи пізно отримає.

— Якщо ж говорити про новорічні подарунки, то Ви їх уже підготували?

— Деякі вже готуються. На рівні університету можу сказати, що за 10 років заклад отримав пристойну будівлю ректорату, залу вченої ради, конференцзалу. Тобто вже можна зробити прийом будь-кого, а це дуже важливо для розвитку міжнародних зв'язків.

— У новорічну ж ніч, кажуть, важливо загадувати бажання. Які б із них загадав Федір Григорійович для найдорожчих людей?

— Дуже банальне бажання: хочу здоров'я всім своїм близьким. Це найголовніше. Зустрічати ж Новий рік буду вдома, у колі сім'ї. А всім бажаю святкувати так само: серед найкращих, найрідніших людей.

**Володимир ТАРАСЮК,
Анна МАЛАХОВА,
«Погляд».**

Так сталося, що завершення року фактично співпало з роком перебування на займаній посаді ректора Ужгородського національного університету Ф.Ващука. Отож основу цього інтерв'ю насамперед і склали міркування Федора Григорійовича про те, яким йому запам'ятається в УжНУ 2013-й та чого слід очікувати рідному вишу від прийдешнього року.

— Коли Ви прийшли в університет, то одразу ж почали зустрічатися з колективами факультетів. Наскільки після зустрічей із викладачами й студентами почерпнула інформація допомогла змінити ситуацію на краше в нашому закладі?

— Інформація дала поживу для роздумів. І гадаю, зараз принципово змінилася ситуація. Дехто, можливо, не задоволений, але це природно, адже колектив — великий. Поспілкувавшись із ним, я визначив пріоритети й на 100 відсотків виконав свої обіцянки. Навіть більше. В УжНУ є 3 музеї (археологічний, історії університету й стародруків). Оновлено приміщення ректорату, хоч цього й не обіцяв. Успіхів у комп'ютеризації також не обіцяв, але вони є. У рейтингу класичних університетів із 26-го піднялися на 12-те місце. Виш отримав гран-прі у сфері міжнародного співробітництва на виставці «Освіта і кар'єра 2013». Відкрили нові спеціальності, у буквальному розумінні слова здійснили революцію в енергозабезпеченні. Словом, зроблено багато, і цей рік потрібно записати в актив УжНУ.

— Що найбільше Вас вразило в ході вирішення нагальних справ?

— Коли відвідав ряд будівель, приміщень у них, ознайомився з документацією, то спочатку навіть пройнявся депресивним настроєм. Адже тільки для латання дахів потрібно було віднайти 12 мільйонів гривень! А взяти інші нагальні роботи: там прорвало трубу, там немає тепла, там відсутні комп'ютери... Крім того, по матеріальній базі університету було близько 10 судових справ,

або майже 20 гектарів земель університету ось-ось повинні були вилучити з користування. Житлові об'єкти загальною вартістю 10 мільйонів гривень теж незаконно відчужені. Ми займаємося цим. Зокрема є рішення суду про повернення майже втрачених земель.

Ще мене вразив стан котельні університету. Та з них, яка обслуговувала гуртожитки №4 й №5 — це колишня районна котельня. Вона раніше обігрівала близько 200 будинків, які згодом відмовилися від опалення. Залишився тільки університет. Затрати енергії були колосальними, а всі труби поржавіли. Ректорат та історичний факультет опалювалися котельнею на вулиці Митній, тобто за рахунок коштів університету обігрівалися вулиці міста. Найболючішим було те, що це тепло з'являлося коштами дітей, які навчалися на платній основі. Водопровідні, телефонні, каналізаційні мережі теж перебували в жахливому стані. Книжку можна було написати про туалети УжНУ. Крім цього, на рахунок університету «висіло» 9 мільйонів гривень боргу, а власне коштів мали 3 тисячі гривень.

— Як виходили із ситуації?

— По-перше, переглянули витрати університету. Виявилось: резервів жодних. Це посеред року, тому додаткових коштів отримати було не можна, бо бюджет уже сформували. Де шукали вихід? Додатковими фінансами та стипендіями допомогло міністерство. А ще переглянули штатний розпис і заробітню платню. У підсумку звільнили 112 так званих «мертвих душ» із осіб обслуговуючого й адміністративного персоналу, які не підтвердили свої заяви.

Ще переглянули витрати на теплову електроенергію й побачили: у нас були об'єкти, які майже не брали участі в життєдіяльності університету, а витрати по енергозабезпеченню йшли вагомими. Тож оптимізували й цю роботу. Поміняли всі прилади обліку, усунули втрати в тепломережах, провели теплоізоляцію основного корпусу, закрили дах 5 поверху, поставили близько 200 вікон. Мене вразило, що в гуртожитку всі вікна в коридорах, фойє, бокових прольотах були з одного скла, а вже не кажу про склопакети. А іноді скло взагалі відсутнє. Тобто гріли вулиці. Ще до мого призначення вчена рада прийняла рішення скоротити три-

В Ужгороді вийшли нові видання «Між Карпатами і Татрами»

ВУжгородському прес-клубі відбулася презентація нових видань серії «Між Карпатами і Татрами», що вийшли у світ упродовж 2013 року. Зокрема було представлено лірику словацького неосимволіста Еміла Болеслава Лукача в українському перекладі Дмитра Кременія (випуск 20) та поезію Надії Панчук у словацькому перекладі Юрая Андрічика (випуск 21).

Видання презентувала Тетяна Ліхтей, автор проекту «Між Карпатами і Татрами», доцент УжНУ, член НСПУ. «Минулий рік був урожайний і я обіцяла, що готується ювілейне, 20-те, видання серії», — зазначила науковець і письменник. Теолог Еміл Лукач був досить тривалий час заборонений, непотрібний у повосенній Чехословаччині. І дуже символічно, що для перекладу обрано саме ту книжку, яка написана під впливом перебування автора в Сорбонні, де він познайомився зі світовими модерністами. Об-

кладинку зазначеного випуску прикрашає робота визначного художника Ласла Мадяра «Пірует».

Як розповіла Т.Ліхтей, лірика Е.Лукача побудована на контрастах, недомовках, у ній домінує скептичний погляд на почуття любові, частими є почуття недовіри, зради. Як стверджують критики, любов (за Е.Лукачем) — це не тільки почуття, а й розум, який

маніпулює й спекулює саме тоді, коли начебто все перебуває під контролем.

Це одна книжка, яку презентувала Тетяна Ліхтей, — випуск 21. На обкладинці — робота відомого закарпатського художника Миколи Рогая. Василь Густі, письменник, голова Закарпатської обласної організації Національної спілки письменників України, зауважив,

що влітку цього року в Братиславі з нагоди 20-річчя підписання між Україною та Словаччиною угоди про співпрацю в галузі культури та літератури у присутніх особливий інтерес викликала бібліотечка саме «Між Карпатами і Татрами». За словами гостя, сьогодні на Закарпатті чимало досягнень у галузі перекладу. «Ми маємо потужну основу, надійний фундамент, на якому вирросло не одне покоління: Петро Скунець, Юрій Шкробинець, Дмитро Меденцій, Василь Басараб та інші,» — зазначив Василь Петрович.

«Цей рік був плідним для серії, не зупиняємося на досягнутому, — підсумувала Т.Ліхтей. — Проект видається абсолютно на ентузіазмі. Та коли бачу результат — це окрилює».

Нещодавно на засіданні організації з присудження обласних премій ім. Ф.Потушняка було вирішено додати номінацію в галузі художнього перекладу та за популяризацію творів закарпатських авторів за кордоном.

Наприкінці презентації студенти УжНУ прочитали вибрані вірші з доробку Е.Б.Лукача та Н.Панчук.

ТВОРЧІ МУКИ

Журналісти-диваки

Пропоную невеличку розповідь про те, як народжуються журналістські творіння і що сприяє їхній появі.

комп'ютерну мишу, це вже коли-як). Кава з молоком, доступ до письменницького знаряддя й хороших настроїв — ось усе, що мені потрібно для творчості».

Андріана КОФЕЛЬ, студентка III курсу: «Особливих забобонів немає. Схема приблизно така: під час якоїсь події вже знаю, яким буде матеріал, у якому жанрі напишу, що використаю, на чому зроблю акцент. Пишу під музику. Справжні ідеї приходять, коли бачу порожній вордівський документ і починаю набирати перші речення. Майже ніколи не виникають проблеми із заголовками — завжди по кілька разів вичитую за собою текст — переслідую фобія, що можу скинути старий варіант, тому перед відправкою перевіряю й перевіряю. А взагалі правило таке, як і у фотографів: якщо сумніваєшся, чи зробити додатковий кадр, чи ні, обов'язково сфотографуй, бо це може бути найкращий знімок. Так і з матеріалами: часом будь-яка дрібниця може стати родзинкою журналістського твору».

Кава з молоком, «пошуки» натхнення вночі... І все це тільки заради того, щоб донести, щоб бути почутим на сторінках певного видання! Чесно кажучи, після того, як прочитав слова опитаних, зрозумів: журналістика — професія обраних. Так, ви правильно читали. Це не гучні слова чи як там звикли називати, це слова першокурсника, який «горить» мрією опанувати свій фах, стати тим обраним, неповторним.

Жити мрією не так і погано, друзі.

Атіла ЕРДЕЛІ,
студент відділення журналістики.

РАЗ РЯДОК, ДВА РЯДОК...

Вірш про аспіранта

Аспіранту в нас відкриті всі дороги:
У читальний зал і у архів.
Не чекає він від інших допомоги,
Хіба що пару всім незрозумілих слів.
Щоб написати їх і вивчити завчасно,
Внести у зміст і в автореферат.
Бо аспіранту зрозуміло

без пояснень:
Такі слова — це діаманти
в п'ять карат!

Із ними можна визначати радикали,
В гносеології знайти свій теозміст,
Якщо цього теж виявиться мало —
Він все опише, наче абстракціоніст.
А науковий керівник — це друг
найліпший.

Джепеню: <http://meri.kiev.ua/category/my-poems/virshi-pro-studentiv>.

З ним можна і на захист, і у бій...
Тож день і ніч наш аспірант
невтомно пише

Про щось серйозне в дисертації своїй.
І у десятках геніальних публікацій
Невтомний він.

Бо зранку й допізна
Його натхненням на усю цю працю
Слугує лише наукова новизна.
В цих двох словах заховано

всю правду,
Бо аспірант не покладає своїх
ніг і рук,
Щоб в один день відчутти

справжню радість,
Нарешті ставши кандидатом наук.

ІСТОРІЇ

Як відомо, узимку все уподібнюється чистоті й магичності, а кожен із нас не перестає вірити в казку незалежно від віку. При цьому продовжує грати головну роль у виставі під назвою «Життя», часто не задумуючись, що є чарівником і вершителем долі інших людей!

...Ангеліна навчалася в університеті. Звичайнісінька дівчина з провінційного містечка. Вона ніколи не намагалася бути першою й чимось виділятися. Усі вважали її надто правильною, надто принциповою і надто... ну, не такою. А все доволі просто! Дівчина не хотіла мати життя чужої людини. Ангеліна намагалася бути собою! З купою недоліків і переваг, які виділяли її з натовпу нафарбованих «Барбі».

Ще один плюс студентки — відповідальність. Отримавши завдання поїхати в реабілітаційний центр для дітей з обмеженими можливостями, вона з усією серйозністю поставилася до цієї роботи. Перед тим устигла забігти до найближчої крамнички для всіляких «смаколиків», щоб порадувати малечу. За півгодини опинилася на місці.

З вигляду сірий будинок не надто сподобався Ангеліні. Вона очікувала побачити щось більш позитивне, по-дитячому неординарне. Директор зустрів студентку з усмішкою, обговоривши всі деталі волонтерства, не забув передати дівчині бути мужньою!..

Після двох годин перебування в центрі «Сонечко» Ангеліна блукала парком і не могла стримати жодної сльозинки. Плакала тільки тепер, бо при дітях заборонено! Прогулюючись, не чула під собою землі. Світ перевернувся, здається, назавжди. Відчуття невідворотності просто вбивало. У тих очах світилася така щирість! Мабуть, настільки

Ангеліна і Максим

щирими та справжніми можуть бути лише дитячі серця. У голові роїлося єдине запитання: «Чому?»

...Це останнє, про що Ангеліна встигла подумати, доки не послизнулася на засніженій алеї. Відкривши заплакані очі, зустріла співчутливий погляд... Максима, аспіранта з університету. Милуючись зимовим пейзажем, який уже встигла намалювати королева холоду, юнак побачив дівчину, котра мала необачність упасти. Весь одяг укритися снігом, а личко зарум'янилось. Невідомо тільки, чи від морозу, чи від упертого погляду рятівника. Зрештою, саме з його допомогою дісталася травмпункту.

«На щастя, усе обійшлося! — констатував лікар. — Ніяких вивихів чи тим більше переломів!» Подякувавши юнакові, Ангеліна самостійно направилася до студмістечка: біль у нозі потроху відступав. Уже майже дійшла, як несподівано перед нею виріс... Максим! Виявився кмітливим, бо повернув забуті рукавички. Молоді люди трохи знітилися, адже їхні погляди зустрілися. Та юнак не розгубився й запропонував зігрітися в кафе, що саме було поруч. Поки Ангеліна роздумувала, несподіваний рятівник уже взяв за руку й повів до теплого приміщення.

...Здавалося, вони говорили про все на світі, час пролетів несамоовито швидко. Ангеліні вже давно не було так добре! Тому на пропозицію Максима зустрітися відреагувала твердо.

Відтоді їм не хотілося переривати зустрічі. Кожна з них дарувала приємні емоції, а іноді й сюрпризи... Згодом закохані вирішили, що на свято Миколая поїдуть у «Сонечко» разом.

...Усе було чудово, і по-

особливому. А діти, здавалося, тільки допомагали маскувати пронизливі погляди обох і наче продовжували якусь неймовірну казку... уже закоханої пари.

Максим виявився серйозним юнаком, тож вирішив продовжити щасливу історію Ангеліни. Саме настало тридцять перше грудня! Наша героїня чепурилася перед дашеркалом, сервірувала стіл, намагалася нічого не випустити з виду. А вже за кілька хвилин мав прийти Він, її коханий! І Максим поспішав до своєї судженної з величезним букетом білих троянд, пакунком мандаринок та, звісно ж, із подарунком!

Скільки вони знайомі?! Якихось декілька тижнів, а враження, наче прожили все життя разом. Келихи іскрили шампанським, ялинка мерехтіла кольоровими вогнями, бій курантів і... золота обручка! Ангеліна не вірила власним очам, усередині все перевернулося. Вона була і щаслива, і ошелешена водночас!

«Мені одного життя з тобою мало! Давай розділимо вічність на двох! Твоє ім'я знаменує тобі долю, а я буду твоїм провідником, якщо хочеш, ангелом на Землі!», — ніжно промовив Максим. Ангеліна не могла вимовити й слова, її наче заціпило. У відповідь тільки твердо пригорнулася до широких плечей, а внутрішній голос лише підказував: «Це лише початок твого по-справжньому нового, щасливого року, щасливого життя!»

Бажаю й вам такого ж! Цінуюте незабутні хвилини! Вірте в чудеса, які найчастіше трапляються несподівано. Побільше мрійте, особливо перед Новим роком, і він обов'язково здійснить бажання. Зі святами!

Ярослава БЕНЦА,
студентка відділення журналістики.

ФЕСТИВАЛЬ

ВУжгород завітав X Мандрівний міжнародний фестиваль документального кіно про права людини. До міста було привезено актуальних для українців кільканадесятя стрічок.

У них ідеться про свободу слова, віросповідання, економічне та суспільне право, екологічні проблеми. Головна ж ідея — на прикладі героїв із різних країн показати глядачеві, що в кожного з нас завжди є вибір: змиритися з авторитарним, диктаторським режимом чи бороти-

Мандрами кіно

ся за перемогу демократії; виходити на акції протесту чи відсиджуватися вдома, поки протестують інші; вимагати від влади прозорості та відкритості в прийнятті рішень чи давати хабарі; терпіти насильство в сім'ї чи боротися з ним. Організатор фестивалю в Україні Максим Буткевич зазначив, що сьогодні мандрівне кіно — це міжнародна кіноподія. І відрадно, що відтепер вона є й на карті Ужгорода.

Фільми запропонували подивитися й студентам нашого університету. Зокрема глядачі (а їх була маса!) мали змогу пере-

глянути нові стрічки: «Від шепоту до крику», «Шаблі демократії», «Стіна». Сказати, що мандрувати з кіно прийшло багато молоді — мало. Особливо вразила «короткометражка» під назвою «Шаблі демократії», адже юнаки й дівчата мали шанс обговорити побачене. Присутніх сколихнули події й проблеми, представлені в роботі — художня та літературна цензури, авторитарні накази та гніт народу.

Загалом фільми вражали швидким розвитком подій і глибоким філософським змістом.

Діана БУЛАК,
студентка відділення журналістики.

ВІДСВЯТКУВАЛИ

Обрано найгарнішу володарку чисел

У Закарпатському обласному палаці дитячої та юнацької творчості «ПАДІЮН» відбувся День першокурсника і конкурс «Міс математичного факультету-2013».

Захід розпочався з відеопрезентації, що показала красу дівчат. Вони позували на фоні осінньої природи. Далі, для офіційного представлення, ведучі запросили на сцену в. о. декана математичного факультету, професора Василя Маринця. Ще першокурсників привітав заступник декана з виховної роботи Анатолій Штимак та викладач факультету Олександр Кирилук. Відтак ведучі оголосили склад журі, до якого, крім очільника підрозділу, увійшли: проректор УжНУ з наукової роботи Юліан Височанський, заступник голови профкому студентів УжНУ Олександр Вівчарський, Міс математичного факультету-2012 Каріна Мушак, керівник МР-студії Павло Богоста, директор студії танцю й фітнесу «Казка» Ілона Палфі, бізнес-тренер компанії AVON Світлана Швець.

Цього вечора за звання найгарнішої дівчини факультету змагалися 9 учасниць, які не тільки продемонстрували красу, а й за допомогою інтелектуального конкурсу доводили всім, що гідні навчатися на матфаці.

Перший вихід — «Професія мрій» — дав учасницям можливість реалізувати дитячі бажання щодо вибору майбутнього фаху. Як виявилось, у дитинстві не всі дівчата мріяли пов'язати своє майбутнє з математикою, а бачили себе і лікарем, і кулінарком, і вчителем, і навіть

діджеєм.

Удруге конкурсантки поставили перед глядачами в діловому вбранні. При цьому юні бізнес-леді виявляли свої танцювальні вміння за допомогою постановки «Будні в офісі». Красуні справді показали, що вміють не тільки граційно дефілювати, а й вправно кружляти під музику. Насамкінець учасниці затьмарили присутніх своєю елегантністю та ніжністю. Кожна міс обрала для себе таку сукню, яка підкреслювала принади претендентки якомога краще.

У перервах між виходами ведучі розважали глядачів, це, зокрема, команда КВН 1-го курсу та їхні імениті колеги — мукачівський «БУМ», а ще танцювальний дует, вокально-інструментальне тріо, музичні гурти тощо.

Не минули увагою й викладацький склад факультету. Під час фотоконкурсу глядачі мали відгадати, хто з наставників «зіграв» головну роль у таких фільмах, як: «Сутінки», «Термінатор», «Гарі Поттер», «Жінка-кішка» та «Аватар». Цікавим також був конкурс, у якому команда викладачів змагалася зі студентською. За умовами випробування, молодь ХХ й ХХІ століть мала танцювати під хіти своїх суперників так, щоб здобути прихильність глядачів. Заключною частиною вечора стало нагородження дівчат.

Отже, за рішенням членів журі міс Стиль та Міс глядацьких симпатій стала Аліна Сливка, міс усмішка — Габрієла Андрашко, міс Ерудитія — Корнелія Скрип, міс Грація — Христина Дуб, міс Чарівність — Олена Марушак, міс Ніжність — Людмила Мічак. Звання І віце-міс здобула Діана Мемех, а титул II віце-міс — Діана Нірода. Міс математичного факультету-2013 обрано Оксану Мельник.

Від спонсорів головні красуні факультету отримали подарунки, а святкування вечора, за студентською традицією, пройшло в одному з нічних клубів Ужгорода.

Джесіка ВАЙДА,
Вікторія ВОЛЬФ,

студентки відділення журналістики.

«Найздоровіший» День першокурсника

У залі Студентського центру дозволя УжНУ «Ювентус» пройшло святкування Дня першокурсника та конкурс міс факультету здоров'я людини-2013. Отже, «найздоровіший» підрозділ альма-матер теж долучився до хорошої традиції в університеті.

Святкування розпочалося з теплих слів декана факультету Олени Дуло. Порадував присутніх і проректор УжНУ Р.Офіцинський. Він, крім привітань, повідомив радісну звістку для багатьох: у п'ятницю студенти відпочивають! Згодом ведучі вечора Ростислав Балашов та Анжела Варцаба представили авторитетне журі: проректора УжНУ Федора Шандора, заступник начальника департаменту освіти і науки, начальника управління молоді та спорту ОДА Віталія Ерфана, голову профкому студентів університету Андріану Завадяк, «Міс Ужгород-2010» Тетяну Волошук та власницю студії танцю і фітнесу «Казка» Ілону Палфі.

Упродовж дійства дванадцять красунь-спортсменок боролися за титул міс факультету-2013. Оригінальні образи та цікаві наряди були гарною окрасою дійства. Перед глядачами дівчата з'являлися в спортивному вбранні та в ніжних вечірніх сукнях. Претендентки довели, що вміють не тільки гарно ходити сценою, а й володіють різноманітними здібностями. Ще б пак! Упродовж усього вечора ді-

вчата декламували вірші, співали пісень, демонстрували здатність грати на гітарі, фотографувати, вокальні здібності. Не обійшлося й без кулінарних навичок.

Родзинкою свята стали й дві відеопрезентації. Першу присвятили професорсько-викладацькому колективу, іншу — власне учасницям. На екрані красувалися фото дівчат від дитячих років до тепер. Уже традиційним на факультеті була й посвята в першокурсники.

Так захід добіг кінця. Глядачі затамували подих в очікуванні: хто

ж стане переможницею конкурсу? Найталановитішою визнали Світлану Шваб. Другою віце-міс обрали Марію Мединську, відповідно першою — Олесю Мельник, яка до того ж виборила і титул «Міс фото». Головною ж переможницею вечора — міс факультету — назвали Аделіну Антал.

Зал вибухнув шаленими оплесками, рідні та друзі вітали конкурсанток. Відтак естафету святкування перейняв один із нічних клубів міста.

Анжела МАКОГІН,

студентка відділення журналістики.

До міс ще й містери!

Усе за сценарієм: ужгородський «ПАДІЮН», День першокурсника та конкурс «Міс та Містер географічного факультету-2013».

Захід відкрив декан географічного факультету, професор Степан Поп. Також «першачків» привітали проректор із науково-педагогічної роботи та перспектив розвитку УжНУ, професор Роман Офіцинський та заступник начальника Головного управління Держземагентства у Закарпатській області Мафтей Попович.

Основна тема заходу — музика. У «міс-містерівському» конкурсі взяли участь 5 дівчат та 5 хлопців. Загалом випробування складалося з чотирьох виходів. Перший — у народному вбранні, потім — у стилі «Диско». Відтак настала черга інтелектуальних змагань: конкурсантки й конкурсантки відповідали на запитання ведучого та журі. Третій вихід — у стилі «Рок». А на завершення леді та джентльмени показали себе в традиційному вечірньому виході.

Не сумували глядачі й у проміжках між виходами учасників, адже розважали переможницю «Студосені-2013» Анна Передрієнко з піснею «Соколята», команди КВН географічного факультету «Ми О-Шибліся» та «Чебурек-паук», гурт «Орден небес», Мар'яна Радь та Іван Гайович (із танцювальною постановкою), співак Максим Грежинець.

Кульмінацією вечора стало нагородження учасників. Титули I віце-міс і I віце-містера дісталися Наталі Кльоб та Івану Шипу. Звання «Міс...» і «Містер географічного факультету-2013» виборили Кароліна Касинець і Владислав Волошин. Надалі святкування тривало в «нічноклубівському» стилі...

Джесіка ВАЙДА,

студентка відділення журналістики.

БУДЕННЕ

«Чортова п'ятниця»

Черговий будній день розпочався з невдалого ранку: я проспала. Незрозуміло, чому не чула будильник, і взагалі: хто його вимкнув?

Поспіхом збираючись в університет, думала, як устигнути прийти на пару. Як не дивно, вийшла досить учасно. Ось очікуваний «жовтий лімузин» із номером вісім. Зайшла в салон автобуса, гарнесенько вместилися на сидінні. І раптом промайнув сумнів, що зовсім не їду на «БАМ».

Водій повернув на вулицю Л.Толстого, тоді зрозуміла: знаходжуся не в потрібному маршрутному таксі. Вийшовши з «дванадцятки» (у мене короткозорість), попрямувала до іншого засобу пересування.

Тут мій мобільний також додав «радості» та «оптимізму»: не телефонув, не відсилає SMS, хоч мережа ніби є. Остання надія — відіслати безкоштовний запит однокурсниці. Яке було щастя, коли вона перетелефонувала, і я змогла попередити про спізнення!

Нарешті дійшла до потрібного автобуса. Там і дізналася, що сьогодні — п'ятниця, тринадцяте. На моєму обличчі з'явилася усмішка — ось «причина» ранкових пригод. Усе ж таки успішно дісталася університету, навіть устигла на «переключку».

Після цього випадку вирішила поцікавитися, чи справді вищезазваний день календаря впливає на наше життя. Практичний психолог Наталя Чухран зазначила: «Не варто навіювати собі негативні думки. Переважно люди бояться «проклятої п'ятниці», адже пам'ятають про свої невдачі в минулому й намагаються забезпечити себе від зайвого ризику. Таким чином автоматично програмують себе на різні невдачі, які можуть трапитися випадково. Причиною всляких халеп є нервовість і негативність налаштованості населення. Потрібно навпаки, повірити в те, що це найкращий день у році».

Із вищезазнаного зрозуміло: «чортова п'ятниця» — забобон, який може перерости в деяких випадках у фобію. Вона зветься параскаведекатріофобією.

Отже, моя пригода є збігом загадкових обставин. Не лякайтеся п'ятниці з тринадцятим числом, а будьте обережні й пильні загалом у будь-який день тижня.

Яна ТОМЧИЧ,

студентка відділення журналістики.

ПОДАРУВАЛИ

Студенти ДонНУ — студентам УжНУ

Новий рік — свято радості й чудес, коли здійснюються найзаповітніші бажання та мрії. Це чудова нагода приділити особливу увагу своїм рідним і близьким, час дарувати та отримувати презенти... Більшість із нас досі замислюються над тим, як не загубитись у вірі передноворічної метушні та обрати гідний подарунок?

Напередодні Нового, 2014-го, року перед редакцією газети «Університетські вісті» на прохання «Погляду» постало подібне складне, але цікаве запитання: «Що студенти ДонНУ подарували б студентам з УжНУ?». Після опитування ми дійшли висновку: представники Донецького національного університету люблять і цінують свій край і виш, тому найчастіше пропонували поділитися цією любов'ю зі своїми колегами з УжНУ, а подарували б вугілля й сувеніри із символікою Донбасу, рідного вишу.

Ну а ТОП-5 найоригінальніших подарунків склали б:

- теплі пледи та набір для глінтвейну;
- якісне читиво (вітчизняна та зарубіжна класика);
- автобус для подорожей;
- порожній холодильник «Донбасс» (порожній, бо — від студентів);
- оселедець під шубою.

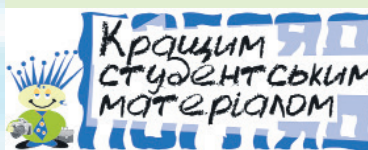
Нехай прийдешній 2014-й дасть вам змогу реалізувати задумане, наповнить життя радісними подіями й запам'ятається сміливими ідеями та рішеннями.

Валерія НАДЄІНА,
Альбіна КРУПКА,

кореспонденти газети «Університетські вісті» ДонНУ, спеціально для «Погляду», Донецьк.

2014

«Погляду» в № 10 (156) визнано:

нарис «Скромний геній Володимир Микита» студентки 5 курсу відділення журналістики заочної форми навчання Анастасії НОЖКИ Вітаємо авторку!

Новорічні

Студента запитують:
— Що краще: Новий рік або «автомат»?
— Новий рік.
— Чому?
— Частіше буває.

....
— Що таке самотність? Це коли з Новим роком тебе навіть МТС не вітає.

....
Дзвінок 31 грудня:
— Ало! Привіт, Галю! Давно тебе не бачив! Чим займаєшся?
— Над докторською чаклуєю!

— Над дисертацією?!
— Над ковбасою!

....
В американців подарунки під Новий рік кладуть у шкарпетки, а в нас шкарпетки — уже подарунком!

....
Новий супергерой — студент. Він устигає зробити стільки подвигів за грудень, скільки повинен був зробити за вересень, жовтень і листопад!

....
— Приходьте до нас на Новий рік!
— Вибачте, але ми не можемо.
— Як це люб'язно з вашого боку!

....
Минулого Нового року я відмовився від олів'є. Цього року спробую від мандаринок відмовитися — треба ж з'ясувати, від чого мені так погано 1 січня.

НОВОРІЧНІ СПОГАДИ

Приємні несподіванки

Було це минулого Нового року. Я, як завжди, готувала олів'є й не сподівалася на щось. Раптом пролунав дзвінок у двері. Прийшла мама. Вона принесла мені нову сукню. Одягнувши її, я одразу зрозуміла, що покупка завелика.

— Не засмучуйся, у тебе багато гарних суконь, зараз щось виберемо — підбадьорювала ненюка.

Щоб не засмучувати її, ствердно кивнула. Після невеселої історії із сукнею вийшла на вулицю прогулятися. До місцевого парку було недалеко, тож одразу попрямувала туди. На засніжених лавицях подекуди сиділи люди. Навколо панувала вже святкова атмосфера. Ну ось, уже зовсім скоро прийдемо подружки, а в мене немає, здавалося, омріяної сукні, а з нею й особливого бажання зустрічати Новий рік. Як тільки про це подумала, одразу ж підійшла якась маленька дівчинка і вручила мені мандаринку. Здавалося б, дрібниця, але настрій значно покращився. З'ївши цитрусовий подарунок, вирішила повернутися додому. Уже біля будинку помітила, що в снігу щось виблискує. Підійшовши ближче, побачила троянду. Не зрозумівши одразу, звідки вона взялася, нагнулася, щоб відчутти аромат квітки. Усе-рідині ж її знайшла записку. У ній лише два слова: «Іди прямо». Мені стало неймовірно цікаво. Пішла! За якусь мить мою увагу привернула

невеличка коробочка. Привідкрила її. Те, що там побачила, викликало лавину емоцій. Це був маленький... цуцик-йоржик, про якого давно мріяла. Узавши на руки свого Єлвіса (так подумки його охрестила), на дні коробочки знайшла для черговий клаптик паперу. Прочитала, що слід іти прямо, а потім праворуч. Немов слухняна покоївка, виконувала всі накази таємничого автора записки. Упродовж подальшого шляху мене чекали спочатку невеличка купка кульок, потім диктофон, парфуми, а далі ще декілька рамок для фото. Переконавшись, що ніяких несподіванок більше не буде, попрямувала знайоמוю стежкою до хати й зустріла переохоложеного. У нього була наступна записка. На запитання: «Від кого це?» побачила тільки загадкову усмішку. Останній подарунок чекав на мене в крамниці, що при дорозі. Зайшовши в магазин, продавчиня передала коробочку, на якій було написано: «Не засмучуйся через дрібницю, бажаємо щастя в Новому році. І тоді мені все стало зрозуміло!» У коробці лежала... нова сукня. Модного в тому сезоні червоного кольору. Мене переповнювало почуття щастя. Як багато сюрпризів за один вечір! А свято ж іще попереду! Удома вже чекали гості. Довго обіймаючи дівчат, я дякувала їм та ненюці за таку тривалу й приємну прогулянку. Святкували ми тоді до ранку. А я вчергове переконатися, які класні в мене подружки. І мама!

Ірина ШТЕН,
студентка відділення журналістики.

СВЯТКУЄМО

День Миколая на філфаку

Свято Миколая за юліанським календарем відзначають 19 грудня. Це один із найулюбленіших днів як для малечі, так і для дорослих.

Отож саме цього дня на великій перерві студентський актив філологічного факультету, а це Христина Ярема — голова профбюро факультету, Андрій Мигаль — голова студради, а також Іванка Когутич, Тарас Войтюк, Олександр Курта, Василь Третяк, Ксенія Шокіна, Євген Попович організували святкове міні-діяство у студентському куточку. Щоб надихнути всіх на новорічні й різдвяні свята, студентка першого курсу Анна Шміляк заспівала пісню «Merry Christmas». Потім Христина Ярема зачитала два листи, які надійшли в новорічну скриньку, що стояла біля ялинки. Зачитали й лист-подарунок від деканату. У ньому йшлося про те, що скоро на поверсі буде безкоштовний Wi-Fi-доступ до Інтернету. Цікавим та кумедним був анонімний лист «пацана» з 2 курсу для дівчат філфаку. Також пролунали традиційні привітання студенток-матусь, профкому студентів УжНУ, а від викладачів кафедри української літератури надійшли солодкі подарунки. Неабияке пошвавлення викликала приємна новина від ректора Ф.Ващука — незабаром на поверсі функціонуватиме комп'ютерний клас.

Усі охочі привітали друзів, викладачів, колег. На закінчення ж присутні заспівали колядку, а потім ласували солодощами, що подарували наставники. Як зазначила студентка відділення журналістики Вікторія Кузьма, їй сподобалося відзначення на факультеті Дня святого Миколая: «Приємно, що, незважаючи на вік, ми, студенти та викладачі, не забуваємо зустрічати це чудове свято й все ще віримо в дива».

Після третьої пари в аудиторії № 429 пройшла друга частина свята, організована для викладачів. На початку урочистостей ректор УжНУ Ф.Ващук привітав Г.Шумицьку з офіційним призначенням на посаду декана, а присутніх — із Днем Миколая та прийдешніми святами і подарував факультетові сучасний мультимедійний пристрій. Студенти ж розповідали вірші та співали пісні, викладачі підспівували. На закінчення учасникам виступу Галина Василівна подарувала солодощі. До організації заходу також долучилася профспілка викладачів і співробітників УжНУ. Як зазначила Х.Ярема, враження тільки позитивні. Сподіваюся, що нам удалося організувати свято як слід, «запалити» відповідний настрій у серця наших викладачів, подарувати їм хвилини задоволення».

Власне, так і було, адже наставники зізналися, що на факультеті з'явилася ще одна гарна традиція, сповнена позитиву й тепла.
Ірина МОЖАРОВИЧ,
студентка відділення журналістики.

Орган вченої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення № 59. Ціна — безкоштовно.

Виходить щомісяця, крім канікул. Номер підписано до друку: 25.12.13.

Засновник і видавець — Ужгородський національний університет. 88003 м. Ужгород, пл. Народна, 3.

Номер надруковано у друкарні ПП Бреза, 88000 м. Ужгород, вул. Жупанецька, 15/4. (0312) 61-60-07. Наклад 300 примірників. Формат А 3, 2 ум. друк. арк.

Адреса редакції: 88016, м. Ужгород, вул. Університетська, 14.

Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор В.Ю.Тарасюк

Дизайн: Л.Я.Поліха. Набір: М.Б.Гараздій. Коректура: А.В.Малахова.